

Opravdová kamufláž

Od roku 1945, kdy Teslův vynález létajících talířů přešel pod kontrolu americké vlády, existoval program falešné propagandy původně zavedený RSHAVI (což byla sekce gestapa, jež kontrolovala nejtajnější informace Německé říše, řízená generálem Reinhardem Gehlenem), jež v nacistickém Německu zaštitovala a ovládala ekvivalent naší ufo-logie, New Age a toho, co nazývám „síť rozšiřující pseudoskeptické dezinformace“. Americká vláda jednoduše najala celou nacistickou kontrarozvědku zabývající se létajícími talíři a byl to právě někdo z těchto německých zaměstnanců pracujících v Holomanově letecké základně v Alamogordu v Novém Mexiku, jenž v roce 1947 vymyslel a rozšířil historiku o roswellském incidentu. I když byla zastíněna údajnými vojenskými a národně bezpečnostními pozůstatky, byla tato kamufláž protahována jménem monopolistického korporátního státu – dokonce i v Německu (již od získání nacistických tajných informací), neboť kdyby se tenkrát tyto informace dostaly do rukou byť i obyčejným Němcům, byly by dny nacistického státu sečteny mnohem dříve.

Dokážete si představit, jaké by to mělo důsledky, kdyby se tento druh dopravní technologie dostal do rukou soukromníků? Umožnilo by to komukoliv cestovat kamkoliv na světě, což si za daných cen le-

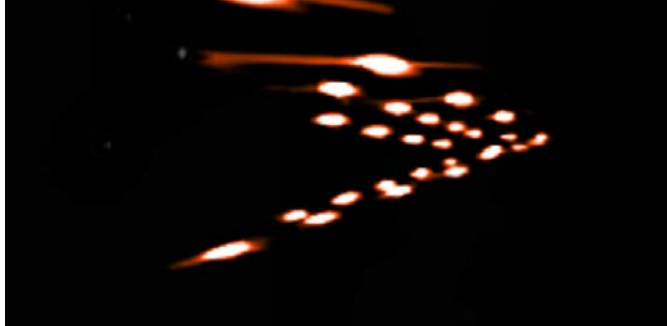
tenek mohl málokdo dovolit. Výroba malého, osobního létajícího talíře by stála méně než výroba auta, nebyl by potřeba prakticky žádný benzin, talíř by cestoval rychlostí tisíců kilometrů za hodinu, měl by dlouhou životnost a nevyžadoval by prakticky žádnou údržbu.

Umíte si představit, jaký dopad by to mělo na totalitářské komunistické a fašistické vlády nebo vlády korporátních států a tajné ekonomické zájmy? Jaký by nastal kolaps předraženého trhu s nemovitostmi, protože by najednou bylo možné žít úplně kdekoliv, dokonce i na místech, kde nejsou silnice? Kolik problémů by vzniklo na hranicích států, kdyby létající talíře mohly létat tam a zpět bez celní kontroly? (Konzervatisty a totalitáře tato možnost děsí, jako by naše hranice už dávno nebyly děravé...) Hlavním problémem, jak vidíte, jsou paranoidní obavy mocných autorit o jejich zájmy, protože by náhle ztratily mnoho z moci, kterou potřebují pro udržení svých pozic při obstarávání a ochraňování zájmů svých i zájmů nátlakové elity jakéhokoliv druhu.

Tyto úvahy označují pachatele jakékoliv kamufláže. V televizi, rádiu, novinách, knihách, časopisech a videích se hodně mluví o tom, že vláda tajně obchoduje s mimozemšťany již padesát let apod. Ale pokud něco takového vidíte v televizi v hlavním vysílacím čase každý den, jediná kamufláž, na kterou z toho můžete usuzovat, je přesný opak toho, co se vám snaží namluvit. Takovéto programy jsou kamufláží *samy o sobě*. Rozsah těchto lží je téměř neuvěřitelný, vezmeme-li v potaz, že existují důkazy

o tom, že naše vláda jedná za našimi zády a lže nám. Kdykoliv je vláda zapojena do vysílání nějaké takové obrovské lži do každé americké domácnosti, je dobré si položit otázku: o čem dalším nám lžou?

Tato kniha společně s mými předchozími knihami má za cíl ukončit toto technologické tajňůstkářství a společenskoekonomickou diktaturu. Jsme okrádáni o svoji budoucnost. O toto nové vydání jsem byl požádán, protože od minulého vydání z roku 1998 se ke mně dostaly další informace. Obecná povaha této velké kamoufláže se však od roku 1947 nezměnila.

Kapitola I

Okultní teorie o éteru a elektromechanickém pohonu

Teorie, již v této knize zastávám, je založena na tom, co může být potvrzeno slovy a výzkumem Nikoly Tesly a jejich logicky vystavěnými závěry v kombinaci s dalšími speciálními informacemi, které jsou s tím spojeny a jak je předkládám v této i své předchozí knize *Vesmírní mimozemšťané z Pentagonu (Space Aliens From the Pentagon – třetí vydání publikováno pod názvem Pentagon Aliens)*. Tato teorie je blízká Teslově dynamické teorii gravitace a rád bych si myslel, že dokonce navrhuje některé úpravy, které učinil Tesla sám nebo by je byl býval učinil, kdyby znal to, co je ukryto ve vládních trezorech.

Stejně jako většina teorií je i tato teorie nekompletní, může obsahovat chyby a bude vyžadovat další vývoj, testy, úpravy a revize, ať už ode mne nebo v budoucnu od někoho jiného. Svoje základní úvahy

jsem vystavěl na aktuálním tématu, jež se od dob mých předchozích knih trochu posunulo kupředu.

Jelikož je tato kniha věnována co nejširšímu čtenářskému publiku i vědecké obci, budu se snažit vyjadřovat jako laik – neboť jím sám jsem – a kde to pomůže, zařadím i ilustrace. Pokusím se vám tak zprostředkovat základní pochopení svého konceptu založeného na Teslových teoriích, ke kterému jsem se dopracoval v důsledku toho, čeho jsem byl svědkem. Číním tak radši, než abych se ponořil do orgií kvantové matematiky provázené obvykle mnoha nudnými stránkami plnými rovnic a čísel, které logicky vyplývají z protirečících si a neprokázaných nelogických předpokladů, jež jsou jistým druhem lidí tak oceňovány. Jako by říkali: „Mrkni na to, v matice se dost vyznám!“

Fyzika éteru je svou pravou podstatou a názvem fyzikou *subatomární*, což znamená fyzikou na úrovni subprotonů a subelektronů. Nezabývám se ani tak samotnými subatomárními částicemi jako spíše tím, co jsou podle mého přesvědčení nejjákladnější stavební kameny protonu a elektronu, které v éteru existují v jednodušší formě. Všechny kvarky, miony, mizony a leptony přenechávám relativistické kvantové mechanice a jejím elegantním vzorcům.

Charakteristika základních částic éteru

Moje základní částice éteru má kladně nabitě jádro a záporně nabitý subelektron a je obklopena izolační kapalinou, jak napsal již Tesla. Jak jste si možná všimli, toto schéma je zmenšenou verzí základního atomu vodíku s jeho protonem a elektronem. Jako většina atomů je obvykle neutrální a v rovnováze, ale je mnohem menší a drobnější. Díky své malé velikosti a neutrálnímu náboji může snadno procházet pevnými objekty, kterými při svém pohybu proniká, ale přesto se chová jako pevná částice ve vztahu k rychle se měnícím elektrostatickým impulzům určitého rozsahu, a to od frekvence infračerveného záření až po frekvenci viditelného světla, které narušují její rovnováhu. Přestože ji můžeme cítit, lidskému oku se jeví jako průhledná a neviditelná.

Stejně jako u vodíkového plynu je tato částice do určité míry pružná, jak uvádí Faraday, ale je nestlačitelná. Díky své malé velikosti je takzvaný „prázdný prostor“ v podstatě vyplněn touto jemnou částicovou hmotou, která kmitá při velmi vysokých frekvencích – vyšších než u rentgenových paprsků – přesto malé rozměry a obvyklá neutralita částici dovolují prostoupit pevnou látkou, což je většinou prostor (jenž je rovněž prostoupený éterem, který musí procházet hmotou). A jak řekl J. J. Thomson: „Éter je zásobárnou mechanické hybnosti.“

Vzhledem k tomu, že mezihvězdný prostor je ekvivalentem vakua obsahujícího jen málo plynné hmoty (stejně jako Lenardova trubice, ve které se elektrický náboj pohybuje snadněji), éterem naplněný mezihvězdný prostor je vysoce vodivý a elektrický náboj se volně pohybuje podél zmrzlých magnetických silových linií, jak popsal Hannes Alfvén.

Éterem vyplněný vesmír je rovněž všesměrně prostoupen ultrafialovým zářením, které Tesla nazýval *primární solární paprsky*, o nichž řekl, že to jsou pozitivní částice poháněné obrovskou odpudivou silou hvězd. Myslím, že tyto primární solární paprsky mohou brnkat o elektronové mraky atomární hmoty a vytvářet nebo dodávat energii elektronovým orbitalům, což mohou být ve skutečnosti vlnění ve zvlněných vrstvách elektronových mraků obklopujících atomy a molekuly. Protože hmota, se kterou jsou tyto elektronové mraky spojovány, je v neustálém pohybu, jsou tyto mraky vlastně proudy, neboť „náboj nesený prostorem je proud“. Hnací silou těchto proudů se zdá být pohyb a primární solární paprsky a rovněž přeměna slabých sil na silné. Jakákoliv ztracená hybnost je vykompenzována primárními solárními paprsky a přeměnou slabých sil na silné, což je nejvyšším zdrojem dodatečné síly (tzv. *volné energie*) potřebné pro vyrovnání ztrát ve vesmíru. Přeměna slabých sil na silné vytváří za stejný čas více práce. Příkladem tohoto procesu jsou primární solární paprsky. U UFO je gravitační kinetická síla turbíny poháněné chemickou reakcí přeměněna v elektromagnetickou sílu, jež je mnohem silnější než gravitace. Tohle je volná energie.

Éter musí mít téměř vyrovnaný poměr náboje ku hmotnosti a reagovat na kladné i záporné signály. Tesla prohlásil, že pozitivní nebo negativní aspekt závisí na podmínkách. Dobrým příkladem elektrického chování éteru jsou elektrostatické generátory. Za dostatečně vysokého napětí jsou kladné a záporné parciální dynamické náboje pomocí magnetického pole odděleny a kondenzují jako elektrony a elektronové díry. Existuje jistý skrytý důvod, proč mají tyto náboje konkrétní sílu, jenž musí být ještě odhalen, ale kvantová teorie – kterou vytvořil fyzik éteru Max Planck – prakticky připouští, že existují podkategorie základních elektrických nábojů a že elektrony nejsou nedělitelné. To je jedním ze základů sporu, neboť pokud jsou elektrony dělitelné, pak teorie relativity padá. Myslím, že „základní náboj“, jenž byl vnímán jako náboj elektronu, pravděpodobně souvisí s časem, jelikož elektrický proud se pohybuje prakticky rychlostí světla. Proto jsem toho názoru, že elektrický náboj představuje asi velikost náboje nashromážděného z množství oddělených parciálních nábojů nesených éterem po určitou omezenou jednotku času v důsledku kladných hmotnostních jednotek éteru tvořících proton. To může na druhou stranu i odrážet vzdálenost, kterou za tu dobu urazí proton prostorem, kde náboje cirkulují mezi éterem a těžší hmotou.

Síla vysokého napětí – ať už v elektrostatických impulzech či v záření – je zjevně nezbytná pro přinucení éteru zformovat hybnost nesoucí silové trubice. Tento princip se vztahuje na Teslův pohon-

ný systém, jenž byl elektromechanického typu. Silné, vysokonapěťové záporné výboje musí proniknout izolační kapalinu obklopující éter, aby mohly reagovat s pozitivní hmotou éteru a vytvořit setrvalý odpor éteru tak, aby mohl být „potvrzen“, jak říkal Tesla, aby měl přístup ke své hmotnosti (a hmotnosti atmosférických plynů zaklesnutých do něj), aby mohly být taženy proti lodi. Šroubovitá síla silových trubíc, které rotují kolem nerotujících prázdných jader éteru, by mohla být „pozitivní mechanická akce“ a „hybná síla“, na kterou Tesla odkazoval. Tedy pokud silové trubice nejsou rozrušeny ve vodičích lodi a nepředávají jí svou hybnost, jak zmiňuje J. J. Thomson, ale o tom později. Tyto trubičky by mohly být produktem rotace dodávané magnetickým polem elektrickým tokům, které jsou spolu spojeny za účelem změny hybnosti.

Rychle se měnící elektrostatické síly vycházející ze země ztužují éter nacházející se v zemském elektrickém poli tak, že může zformovat virtuální pevnou kotvu, ke které se elektromechanické plavidlo může přimknout pro svůj pohon prostorem. Přestože tyto „kotvy“ tvořené éterem jsou ve vztahu k zemi nehybné a jsou nesený zemským elektrickým polem, má tento přenosný éter ve vztahu k éteru mimo zemské elektrické pole rychlost tisíců kilometrů za hodinu. Tento relativní pohyb éteru klesá se vzdáleností od zemského elektrického pole stejně, jako se se vzdáleností zmenšuje intenzita gravitačního pole.